

Αγία Γαβριηλία, Για την πολιτική, τα πολιτεύματα, τη βία, την προσευχή...

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Τ. Μηναιοπούλου: Τι έχετε να μας πείτε για την Πολιτική και τα Πολιτεύματα;

Γερόντισσα Γαβριηλία. Όλοι όσοι σκεφτήκανε πάνω σ' αυτά τα πράγματα, ξέρουν ότι όταν βγάζουμε την έννοια του Θεού, τίποτε δεν είναι τέλειο. Επειδή είμεθα αμαρτωλοί, δεν μπορούμε να κάνουμε το τέλειο. Όλα τα Πολιτεύματα μεταχειρίζονται βία. Εκατομμύρια άνθρωποι σκοτώθηκαν. Είναι έξω από τον Νόμο του Θεού. Κατάλαβες;

Αλλά ο Θεός κάνει δύο πράγματα συγχρόνως: Επιτρέπει, ένα κακό να χτυπήσει ένα άλλο, (επειδή ο καλός δεν χτυπά), και ως Θεός, βγάζει καλό. Δυστυχώς, τις περισσότερες φορές, ο άνθρωπος συνετίζεται από τον φόβο κι όχι από την αγάπη για κάτι. Γι' αυτό, δεν μπορούμε να κατακρίνουμε ένα Πολίτευμα.

Τα πολιτεύματα είναι ανθρώπινα και αμαρτωλά. Το βλέπεις παντού. Σε όλο τον κόσμο οι Φυλακές είναι γεμάτες. Το ίδιο και η Αναρχία. Κι εδώ ισχύει το ίδιο: το κακό χτυπά το κακό. Συ δε ακολουθεί Μοι, λέει ο Κύριος.

Και άφες τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους... Κατάλαβες Τ. μου; Δεν πρέπει να μας απασχολούν αυτά. Ούτε καν να τα συζητάμε, αν είμαστε στον Δρόμο του Θεού.

Τ: Και τότε, σου λένε: «Πώς; Δεν ανοίγεις τα μάτια σου να δεις τι γίνεται γύρω σου και όλη αυτήν τη βία»;

Γ.Γ. Πράγματι. Αλλά με την βία δεν θα λυθεί τίποτε. Θα λυθεί μόνο με την προσευχή. Θαύματα κάνει η προσευχή. Έτσι είναι. Αλλά δεν το δοκίμασαν, αιώνες τώρα. Με την βία προσπαθούν και πάλι στο ίδιο γυρνούν.

Τ: Σε έναν άνθρωπο που δεν έχει προσευχηθεί ποτέ του, αν του πεις προσευχήσου, σου λέει «γιατί»;

Γ.Γ: Δεν πιστεύουν στον Θεό. Σε Ποιόν λοιπόν να προσευχηθούν; Σ' Εκείνον που δεν επίστευσαν;

Τ: Πιστεύουν σε κάτι. Όχι στον Χριστό. Σε μια ανώτερη δύναμη όπως λένε...

Γ.Γ:... Κι αυτό δεν είναι ο Θεός. Κανείς όμως δεν μπορεί να τους το εξηγήσει. Γιατί είναι δοσμένο στον κάθε άνθρωπο να έχει αίσθηση του Θεού. Ανάλογα τον άνθρωπο, είναι και η αίσθησις. Ο κάθε άνθρωπος έχει άλλη επίγνωση και δεν εξηγείται με την λογική.

Να τους λες: «Ζήτα φώτιση από τον Θεό, και θα Τον καταλάβεις». Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς χρόνια ολόκληρα παρακαλούσε τον Θεό «Φωτισόν μου το σκότος... Φωτισόν μου το σκότος...».

Και στο τέλος, έγινε!

Τ: Αλλά σε ρωτάνε: «Πώς Τον νοιώθεις; Πού Τον βλέπεις»; Τους λέω: «Εγώ τον βλέπω στο γέλιο ενός ανθρώπου. Τον βλέπω στο γαλάζιο του ουρανού. Στην αγάπη». Κι εκείνοι μου λένε πως είμαι ρομαντική...

Γ.Γ: Αυτό δεν έχει σχέση με τον ρομαντισμό. Το να δεις αυτό το θαύμα, ένα ξερό δένδρο την άλλη μέρα να βγάζει φύλλα και μετά ν' ανθίζει. Το να βλέπεις μια χαριτωμένη Ύπαρξη στο κάθε μικρό ζώακι. Βλέπεις ένα μικρό έντομο και είναι

τέλειο στα πάντα! Βλέπεις μια Ανατολή και σου γεμίζει την ψυχή από χαρά και ένωση με τον Θεό. Όλα αυτά, πρέπει να είναι τυφλός ο άνθρωπος για να μην τα βλέπει. Και το να είναι κανείς τυφλός στα εσωτερικά μάτια του είναι το χειρότερο...

* Συνομιλία με την Τ. Μηναιοπούλου, Αθήνα, δεκαετία 70-80.

Απόσπασμα από το βιβλίο η «Γερόντισσα Γαβριηλία, η Ασκητική της Αγάπης» των εκδόσεων Πορφύρα.

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος